

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201999
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8620201999.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD., v spore žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX G., zastúpená: JUDr. Ivo Babjak, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, IČO: 42227534 proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37927795, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.125,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. SK-6Csp/81/2020-108 zo dňa 11. septembra 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že určil zmluvnú podmienku v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXX v Článku VI: Zabezpečenie návratnosti mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru bod 1 v znení: Mimoriadny medziúver a stavebný úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, vrátane príslušenstva, bude zabezpečený nasledovnými druhmi zabezpečenia „avalista blankozmenky: A. B., rodné číslo XXXXXX/XXXX dátum narodenia XX.X.XXXX, trvale bytom E. F. XX, XXX XX G.“ za neprijateľnú. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 2.125,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.125,- eur od 10.10.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 3 ods. 1, § 39, § 53 ods. 3, § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, § 23a ods. 1, ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy, § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

3. Vychádzal zo zistenia, že zmluvu o úvere o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 3.10.2005 uzavrel pôvodne oprávnený (H. G. G., A.), ako veriteľ a okrem dlžníkov aj žalobkyňa ako avalista blankozmenky. Zo zmluvy nevyplýva, že by žalobkyňa pri jej uzatváraní konala v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Z predloženej zmluvy preto vyplýva, že vlastný právny vzťah týkajúci sa strán vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu vyplýva z toho, že úverová zmluva, ktorá bola zabezpečená zmenkou, bola uzavretá oprávneným v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti a dlžníkmi a avalistom, ktorí nekonalí v rámci predmetu obchodnej

alebo inej podnikateľskej činnosti. Exekučným titulom bol zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Prešov sp. zn. 21Zm/27/2009. Zo spisu zmenkového súdu vyplýva, že zmenkový súd sa nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok. Spotrebiteľskú zmluvu nemal pri rozhodovaní ani k dispozícii, rozhodoval výlučne na podklade tvrdení žalovaného a predloženého originálu zmenky. Keďže zmenkový súd vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej plnenie bolo zabezpečené predloženou zmenkou, je nepochybné, že nebolo v základnom konaní prihliadnuté na prípadné neprijateľné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne na rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom. Zákonodarca stanovil oprávnenému v prípade, ak sa proti fyzickej osobe vymáha nárok zo zmenky, povinnosť preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo že síce ide o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, bolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Dôkazné bremeno má oprávnený a existencia dôvodov na zastavenie konania sa prezumuje (predpokladá). Z predložených listinných dôkazov z pripojeného spisu nevyplýva, že by sa zmenkový súd zaoberal spotrebiteľským charakterom právneho vzťahu účastníkov konania a že by prihliadal na okolnosti uvedené v § 57 ods. 1 písm. m) bod prvý až tretí Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie dospel k záveru, tak ako aj súd prvej inštancie v exekučnej veci sp. zn. 6Er/163/2013, že vymáhaný nárok žalovaného v konaní na Okresnom súde Prešov sp. zn. 21Zm/27/2009 vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky a rozpor plnenia s dobrými mravmi, preto súd v tomto konaní o napadnutej zmluvnej podmienke rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

4. Vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.125,- eur, súd prvej inštancie potom, ako určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky považoval uplatnený nárok zo strany žalobkyne za dôvodný a preukázaný. Zo správy súdneho exekútora zo dňa 22.4.2020 je zrejmé, že žalobkyňa uhradila súdnemu exekútorovi sumu 6.500,- eur, súdny exekútor z tejto sumy zaslal žalovanému sumu 2.125,- eur. Okresný súd Svidník uznesením zo dňa 3.8.2020 sp.zn. 6Er/163/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 9.10.2020, rozhodol o zastavení exekúcie, a teda odpadol aj dôvod plnenia žalobkyne žalovanému. Plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, blankozmenky v zmluve o úvere, zakladá plnenie bez právneho dôvodu, t.j. bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré je povinný žalovaný vydať.

5. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni aj úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5 % zo sumy 2.152,- eur od prvého dňa po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie do zaplatenia.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a navrhol, aby odvolací súd na základe ust. § 388 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a prizná voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Uviedol, že súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ani len jednou vetou neuviedol v čom mala spočívať neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere neurčité a celkom nepreskúmateľné. Nezodpovedá požiadavke riadneho presvedčivého súdneho rozhodnutia podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, čo je dôvodom pre jeho zrušenie. Súd I. inštancie vo svojom meritornom rozhodnutí ani jednou vetou nevysvetlil, v čom má spočívať nerovnováha v právach a povinnostiach strán zmluvy o úvere. Zmenečné ručenie v čase podpisu zmluvy o úvere predstavovalo zákonom prípustný spôsob zabezpečenia zaplatenia pohľadávky, preto je vylúčené, že by sa jednalo o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán zmluvy, t.j. je vylúčené označenie čl. VI zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky považuje žalovaný za nadbytočné. Dôvodom je skutočnosť, že dotknutú zmluvnú podmienku žalovaný nekreeoval, nemal objektívnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Žalovaný len prevzal nárok od právneho predchodcu vrátane všetkých súvisiacich práv spojených s pohľadávkou od právneho predchodcu zmluvou o postúpení pohľadávok, preto neprichádza do úvahy, aby súd I. inštancie vo výroku svojho rozhodnutia určil

neprijateľnosť zmluvnej podmienky voči žalovanému. Žalovaný namietal nedostatok pasívnej legitímácie na strane žalovaného v časti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v úverovej zmluve.

9. Pre nepreskúmateľnosť výroku č. I rozsudku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je nedôvodný a nesprávny súvisiaci výrok č. II rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 2.125,- eur s príslušenstvom. Výkonom exekúcie bol súdny exekútor poverený dňa 28.6.2013. V súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v čase od vydania poverenia zo dňa 28.6.2013 do zákonného odkladu k 23.12.2015 bolo v prospech žalovaného vymožené plnenie, ktoré eviduje v sume 2.075,- eur. Časť žalovanému priznaného nároku bola vymožená v exekúcii v súlade s v tom čase platnou právnou úpravou. Aj v zmysle neprípustnosti navrátenia exekúcie do pôvodného stavu, záväznosti a zásadnej nezmeniteľnosti exekučného titulu ako rozhodnutia súdu, ako aj v súlade s jednou zo základných zásad právneho štátu, a to princípu právnej istoty, nie je možné označiť plnenie žalobkyne, ktoré bolo vymožené zákonným spôsobom, ako plnenie, ktoré by žalovaný prijal bez právneho dôvodu. Procesným zastavením exekúcie nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktoré bolo podkladom vedenia exekúcie. Nakoľko žalobkyňa plnila na existujúcu pohľadávku judikovanú rozhodnutím Okresného súdu Prešov, je vylúčené, že by toto plnenie predstavovalo plnenie bez právneho dôvodu. Ani prípadne vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v úverovej zmluve ako je citovaná vo výroku č. I napadnutého rozsudku nemá za následok zrušenie rozhodnutia súdu, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná na plnenie, čo vylučuje, že by sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti zmenil v súlade s petítom tohto odvolania. Proti žalobkyni si uplatnil náhradu trov konania.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. SK-6Csp/81/2020-108 v celom rozsahu ako vecne a právne správny. Proti žalovanému si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

12. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.125,- eur s príslušenstvom. Vo vyjadrení k odporu zo dňa 15.2.2021 (č.l. 35 spisu) svoj návrh rozšírila o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 15048314/447490704 v Čl. VI.

13. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16. 9.2022, č.k. 6Csp/81/2020-68 pripustil zmenu petítu žaloby podľa návrhu žalobkyne zo dňa 23.11.2020 , v znení:

„I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX v Článku VI: Zabezpečenie návratnosti mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru bod 1 v znení: Mimoriadny medziúver a stavebný úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, vrátane príslušenstva, bude zabezpečený nasledovnými druhmi zabezpečenia „avalista blankozmenky: A. B., rodné číslo XXXXXX/XXXX dátum narodenia XX.X.XXXX, trvale bytom E. F. XX, XXX XX G.“ je neprijateľná.

II. Žalovaný je povinný vrátiť žalobkyni neoprávnené získaný majetkový prospech vo výške 2 125 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, zo sumy 2 125 eur od 10.10.2020 do zaplatenia a to do troch dní po právoplatnosti rozsudku.“

14. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ustanovenie § 298 Civilného sporového poriadku umožňuje súdu v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú

zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, ak ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol mať vplyv na ich obsah. S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany, ktorú chce Smernica 93/13/EHS dosiahnuť, Súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy. Možnosť vykonať aj nenavrnuté dôkazy úzko súvisí s povinnosťou „ex offa“ kontroly neprijateľných zmluvných podmienok. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie rovnako zaväzuje súd aby v prípade potreby ex offa prijal potrebné opatrenia na vykonanie dokazovania s cieľom doplniť súdny spis tým, že účastníkov konania pri dodržaní kontradiktórnosti vyzve, aby mu predložili vysvetlenia a doklady potrebné na tento účel (SDEÚ vo veci C-511/17, Lintner). Dispozičná zásada a zásada ne ultra petita nebránia tomu, aby súd vyžadoval od žalobkyne, aby predložila jeden alebo viaceré dokumenty, ktoré sú základom pre podanie jej návrhu, pretože takáto výzva smeruje len k zabezpečeniu procesného rámca dokazovania (SDEÚ vo veci C-419/18 a C-483/18, Profi Credit Polska, bod 68).

17. Súdny dvor EÚ judikuje aj rozsah preskúmania zmluvy súdom s tým, že nie je povinný ex offa a individuálne preskúmať všetky ostatné zmluvné podmienky, ktoré neboli týmto spotrebiteľom napadnuté, aby overil, či ich možno považovať za nekalé, ale má preskúmať len tie, ktoré súvisia s predmetom sporu, ako ho vymedzili účastníci konania (SD EÚ vo veci C-511/17, Lintner). Na účely vykonania preskúmania prípadnej nekalej povahy zmluvnej podmienky, na ktorej bol založený návrh, ktorý mu bol podaný, musí vziať do úvahy všetky ostatné ustanovenia uvedenej zmluvy (SD EÚ vo veci C-472/11, Banif Plus Bank, bod 41).

18. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-243/08, Pannon GSM Zrt.

1. Článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že nekalá zmluvná podmienka nezaväzuje spotrebiteľa a že v tejto súvislosti nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred úspešne napadol.

2. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offa nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak považuje takúto podmienku za nekalú, zdrží sa jej uplatnenia s výnimkou prípadu, keď spotrebiteľ proti tomu namieta. Vnútroštátny súd má túto povinnosť tiež vtedy, ak preveruje svoju miestnu príslušnosť.

3. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 Smernice 93/13 ako nekalú. V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd zohľadniť skutočnosť, že podmienka obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, ktorá bola do nej vložená bez osobitného vyjednávania a ktorá priznáva výlučnú právomoc súdu, v ktorého obvode sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, môže byť považovaná za nekalú.

19. Vo veci C-240/98 až C-244/98, Océano Grupo Editorial SA Súdny dvor Európskej únie konštatoval, cit.: „Vnútroštátny súd môže v konaní ex offa určiť, či je zmluvná podmienka nekalá. Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná

ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením.“

20. Je dôvodné stotožniť sa so žalovaným, že súd prvej inštancie nevysvetlil v čom spočíva neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky. Súd prvej inštancie vo výroku I. určil zmluvnú podmienku v Zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 15048314/447490704 v Článku VI: Zabezpečenie návratnosti mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru bod 1 v znení: Mimoriadny medziúver a stavebný úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, vrátane príslušenstva, bude zabezpečený nasledovnými druhmi zabezpečenia „avalista blankozmenky: A. B., rodné číslo XXXXXX/XXXX dátum narodenia XX.X.XXXX, trvale bytom E. F. XX, XXX XX G.“ za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

21. V odôvodnení svojho rozhodnutia vychádzal z rozhodnutia exekučného súdu sp.zn. 6Er/163/2013, ktorý je v tomto konaní pripojený. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky súd videl v tom, že exekučným titulom bol zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Prešov sp.zn. 21Zm/27/2009 a z obsahu spisu zmenkového súdu vyplýva, že sa súd nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok. Keďže zmenkový súd vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej plnenie bolo zabezpečené predloženou zmenkou, je nepochybné, že nebolo v základnom konaní prihliadnuté na prípadné neprijateľné podmienky a rozpor plnenia s dobrými mravmi.

22. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia nie je možné vyvodiť úvahy súdu prvej inštancie vo vzťahu k prijatému právnomu záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a preto ani nie je možné dať odpoveď žalovanému na jeho odvolacie námietky, v čom spočíva samotná neprijateľnosť zmluvnej podmienky, ak zmenečné ručenie predstavuje zákonom prípustný spôsob zabezpečenia zaplatenia pohľadávky. Súd prvej inštancie neodôvodnil dôsledne svoje úvahy, na základe ktorých dospel k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky určenej žalobkyňou v návrhu.

23. Výrok II., ktorým súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.125,-eur s príslušenstvom je priamo súvisiaci s výrokom o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Keďže odôvodnenie výroku I. je nepreskúmateľné, nemožno preto sa vyjadriť ani k odvolacím námietkam vo vzťahu k výroku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie.

24. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odníma možnosť v odvolacom konaní brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

25. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ust. § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

26. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa Článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozhodol tak, že zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a

nové rozhodnutie, nakoľko nedostatočne odôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

28. Úlohou súdu prvej inštancie bude po vrátení veci opätovne rozhodnúť o žalobkyňou uplatnenom nároku vo vzťahu k určaniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky a následne aj k vydaniu bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie na základe takto zistených skutočností prijme právny záver a vo veci rozhodne tak, aby rozhodnutím nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil.

29. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).